

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120418980
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120418980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, právne zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: Q. Č., K.. XX.X.XXXX, I. O. B. F., o zaplatenie sumy 1.787,23 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. augusta 2021, č.k. 1Csp/76/2021-104, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v jeho II. výroku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo dňa 1.787,23 € od 19.3.2019 do 8.6.2021 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo aj „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.787,23 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 09.06.2021 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Súd poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.787,23 € titulom náhrady poistného plnenia a tiež úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa posledného pokusu žalobcu o mimosúdne vyriešenie veci (19.3.2019), za tvrdeného skutkového stavu, podľa ktorého v súvislosti s poistnou zmluvou č. 610/418125-0 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla došlo dňa 3.8.2018 ku škodovej udalosti, na základe čoho žalobca poškodenému uhradil škodu vo výške 1.787,23 €, ktorú si uplatnil voči žalovanému, keďže tento viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia, spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla, ktoré použil neoprávnene a pod vplyvom návykovej látky. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Vec právne posúdil podľa § 2 písm. d), e), § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 12 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

4. Po vykonanom dokazovaní mal súd za to, že nárok žalobcu je ohľadne istiny dôvodný v celom rozsahu. Žalovaný v zmysle vyššie uvedeného preukázateľne zavinil dopravnú nehodu, počas ktorej spôsobil svojím konaním vznik škody, ktorú hradil žalobca ako poisťiteľ v rámci tzv. povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu pri vedení motorového vozidla. Žalobca preukázateľne uhradil žalovanú sumu ako náhradu škody a voči žalovanému si uplatnil regresný nárok v zmysle § 12 ods. 2 ZoPZP, nakoľko žalovaný škodu spôsobil škodu jednak pod vplyvom alkoholu, jednak vozidlom, ktoré použil neoprávnené a jednak bez vodičského oprávnenia. Súd preto žalovaného zaviazal na uhradenie žalovanej sumy v celej výške. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to odo dňa nasledujúceho po dátume doručenia žaloby žalovanému, t.j. od 9.6.2021 do zaplatenia celej dlžnej sumy. Súd tu vychádzal zo skutočnosti, že žalobca nepreukázal, že by bol býval žalovanému čokoľvek reálne doručil pred podaním žaloby. Žalovaný tak reálne nemusí poznať výšku uplatňovaného nároku, a preto nie je možné konštatovať, že bol už v čase podania žaloby v omeškani. Reálne sa teda do omeškania dostal až doručením žaloby a jej príloh (i keď z formálneho hľadiska fikciou doručenia v zmysle zákonných ustanovení). Súd preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, keďže žalobca mal celkový úspech vo veci, čo sa týka žalovanej istiny a v časti úroku z omeškania jeho neúspech bol iba v nepatrnej časti.

6. Proti predmetnému rozsudku v jeho zákonnej lehote žalobca podal odvolanie voči II. výroku z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. V súvislosti so zamietavým výrokom zdôraznil, že žalobca v konaní uviedol, že listom zo dňa 19.11.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.787,23 €, opätovne listom zo dňa 19.2.2019 a listom zo dňa 19.3.2019. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi pohľadávku riadne a včas, dostal sa do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa posledného pokusu žalobcu o mimosúdne vyriešenie veci, a to realizovania posledného listu na zaplatenie nároku na náhradu poistného plnenia (19.3.2019). K žalobe pripojil dôkazné prostriedky - výzvy žalobcu na uhradenie pohľadávok, pričom k výzve zo dňa 19.11.2018 bola priložená aj vrátená obálka, ktorá preukazovala reálne doručovanie výzvy žalovanému. Výzva bola žalovanému zaslaná na adresu G. XXXX/X, XXX XX F., t.j. na poslednú známu adresu, ktorú oznámil žalobcovi samotný žalovaný. Žalovanému bola výzva neúspešne doručovaná do vlastných rúk, následne uložená na pošte, pričom žalovaný zásielku neprevzal v odbernej lehote. Táto skutočnosť vyplýva z oznámenia pošty a o.i. potvrdzuje, že žalovaný sa na uvedenej adrese zdržiaval. V opačnom prípade by bola zásielka vrátená s poznámkou adresát neznámy. Poukázal na R 27/2011, podľa ktorého, ak je obsahom zásielky právny úkon, zásielka sa považuje za doručení nielen jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Nakoľko sa výzva s uplatnením postihu dostala do sféry dispozície žalovaného, v dôsledku toho žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom a voči žalovanému nastali účinky doručenia tejto písomnosti. V tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 3.3.2011, sp. zn. IV. ÚS 403/2010. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súd nemohol žalobu voči žalovanému vo zvyšnej časti zamietnuť, a preto napadnutý rozsudok považoval za nezákonný. Okrem toho poukázal na znenie § 151 ods. 1 a § 151 ods. 2 CSP so záverom, že žalovaný pohľadávku žalobcu nespochybňoval čo do výšky a právneho dôvodu, výslovne nepoprel skutkové tvrdenia a neprodukoval žiadne relevantné dôkazy, a preto žalobca mal legitímne za to, že jeho skutkové tvrdenia neboli spochybnené a nie je potrebné ich osobitne ďalej preukazovať. V tejto súvislosti napadnutý rozsudok preto považoval za prekvapivý, a to aj s poukazom na predchádzajúce vydanie platobného rozkazu, ktorým bolo vyhovené žalobe v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. V odvolacom konaní odvolací súd postupom podľa § 382 CSP umožnil zástupcovi žalobcu a tiež žalovanému vyjadriť sa k možnému použitiu § 563 OZ a § 45 ods. 1 OZ (upravujúceho režim doručovania hmotnoprávných úkonov) a k predbežnému právnomu posúdeniu odvolacieho súdu, podľa ktorého pre režim doručovania hmotnoprávných úkonov sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon (tzv. teórie dôjdenia).

9. Zástupca žalobcu v súvislosti s uvedeným postupom odvolacieho súdu uviedol, že listom z 19.11.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 1.787,23 € v lehote 15 dní od doručenia výzvy, ku ktorému dôkazu pripojil tiež vrátenú obálku, ktorá preukazovala reálne doručovanie výzvy žalovanému. Žalovanému výzva na uhradenie pohľadávky bola neúspešne doručovaná do vlastných rúk a následne uložená na pošte, pričom žalovaný zásielku neprevzal v odbornej lehote. Opätovne odkázal na judikát R 27/2011 a tiež nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/403/2010, na základe čoho sa stotožnil s aplikáciou daných zákonných ustanovení odvolacím súdom so záverom, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, keď pri rozhodovaní opomenul aplikovať § 563 OZ a § 45 ods. 1 OZ.

10. Žalovaný sa k uvedenému postupu odvolacieho súdu nevyjadril.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po nariadenom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

12. Odvolanie bolo podané výlučne proti II. výroku ako zamietavému výroku, preto rozsudok v ostatnej časti nadobudol právoplatnosť a v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

13. Odvolateľ v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523191'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523192'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 193 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523193'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 205 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523205'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

15. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd považoval nárok za dôvodný v časti istiny. Pokiaľ ide o príslušenstvo, v tejto časti žalobcovi priznal úroky z omeškania iba za obdobie od 9.6.2021 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po dátume doručenia žaloby žalovanému, keď vychádzal zo skutočnosti, že žalobca nepreukázal, že by bol býval žalovanému čokoľvek reálne doručil pred podaním žaloby, na základe čoho žalobu v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol.

17. Podstatou odvolania je názor, podľa ktorého, ak je obsahom zásielky právny úkon, zásielka sa považuje za doručenie nielen jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. V kontexte uvedeného odvolateľa zdôraznil skutkový stav, podľa ktorého v konaní uviedol a súčasne preukázal, že listom zo dňa 19.11.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, o čom predložil vrátenú obálku, ktorá preukazovala, že žalovaný si zásielku neprevzal v odbornej lehote.

18. Odvolací súd sa s predmetnou odvolacou námietkou stotožňuje.

19. Odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom doplnil dokazovanie o listiny, ktoré boli súčasťou spisu: výzva vo veci uplatnenia postihu z 19.11.2018, zásielka o vrátení tejto výzvy a napokon zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody, a to ich prečítaním.

20. Z výzvy zo dňa 19.11.2018 odvolací súd zistil, že predmetnou výzvou žalobca vyzval žalovaného v písomnej podobe na zaplatenie dlžnej sumy 1.787,23 € v súvislosti s poisťnou udalosťou zo dňa 3.8.2018, ktorou mu súčasne poskytol na zaplatenie 15-dňovú lehotu.

21. Odvolací súd zo zásielky v súvislosti s doručením predmetnej výzvy zistil, že predmetná výzva bola doručovaná adresátovi na adresu Záhradná 8, Gelnica a vrátená žalobcovi cestou pošty bola zásielka neprevzatá v odbernej lehote s dátumom vrátenia 12.12.2018.

22. Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody zo 4.8.2018 vyplýva, že vo vzťahu k žalovanému Q. Č. bola uvedená adresa G. X, F..

23. Po takto doplnenom dokazovaní odvolací súd konštatuje skutkový stav, podľa ktorého žalobca pred podaním žaloby v súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou písomným spôsobom vyzval žalovaného výzvou zo dňa 19.11.2018 na zaplatenie dlžnej sumy 1.787,73 € s poskytnutou lehotou 15 dní na zaplatenie, ktorá výzva bola žalovanému zasielaná prostredníctvom pošty na adresu G. X, F. a ako nedoručená bola vrátená poštou dňa 12.12.2018 z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

24. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov vyplýva z § 45 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď k nej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon.

26. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka (do ktorého spadá tiež posudzovaná výzva pred zosplatením) predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručení adresátovi, t.j., že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, popri prípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takejto zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napr. vhodenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal zmluve najavo, že písomnosti možno posilať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať (pozri uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/129/2010, tiež uznesenie NS SR 3Cdo/43/2019).

27. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že pre naplnenie teórie dôjdenia na strane jednej postačuje reálna možnosť adresáta oboznámiť sa s prejavom vôle (nevyžaduje sa skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon) a na strane druhej je potrebné tiež splnenie podmienky preukázania, že adresát mal možnosť sa s prejavom vôle oboznámiť. Iba v takom prípade bude tzv.

teória dôjdenia pokiaľ ide o režim doručovania hmotnoprávných úkonov podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka naplnená.

28. V prejednávacom prípade žalobca nielenže tvrdil, že žalovaného pred podaním žaloby písomne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, súčasne tvrdil, že s výzvou mal žalovaný ako adresát možnosť reálne sa oboznámiť, a súčasne obe svoje tvrdenia ohľadne týchto skutkových tvrdení aj preukázal listinnými dokladmi, o ktoré odvolací súd doplnil dokazovanie.

29. Žalovaný sa na základe toho dostal do omeškania už márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie v súvislosti s predmetnou výzvou a nie až doručením žaloby žalovanému, ako to nesprávne zhodnotil súd prvej inštancie, keďže vychádzal z neúplne zisteného skutkového stavu. Odvolanie žalobcu bolo preto opodstatnené a vynútilo si zmenu napadnutého rozsudku v jeho zamietavom výroku, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP), a to spôsobom, podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.787,23 € od 19.3.2019 do 8.6.2021.

30. Odvolateľ bol v odvolacom konaní úspešný, z toho dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).